

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112239176
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112239176.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Tomáš Kušnír s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti žalovaným 1/ C. Q., bytom U. XX, 2/ I. Q., bytom U. XX, o zaplatenie 7.569,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/434/2012-34 zo dňa 20.3.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie proti výroku o splatnosti pohľadávky.

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie voči žalovanej v 2/ rade a zastavil konanie voči žalovanému v 1/ rade v časti o zaplatenie istiny nad 4.912,04 Eur s úrokmi z omeškania z tejto sumy. Zaviazal žalovaného v 1/ rade zaplatiť žalobcovi sumu 4.912,04 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 24.9.2009 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 50 Eur počnúc mesiacom apríl 2013 pod následkom straty výhody splátok. Vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 153a ods. 1 OSP a § 157 ods. 4 OSP, § 114 ods. 5 a § 153b ods. 1 OSP. Konštatoval, že v danej veci po čiastočnom späťvzátí návrhu voči žalovanej v 2/ rade a v časti nad sumu 4.912,04 Eur voči žalovanému v 1/ rade, došlo k uznaniu pohľadávky zo strany žalovaného v 1/ rade voči žalobcovi, a preto rozhodol rozsudkom pre uznanie. Samotný nárok odôvodnil ako spotrebiteľský úver a použil ust. § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase uzavretia zmluvy. O príslušenstve pohľadávky, teda úroku z omeškania, rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. účinné do 31.1.2013. O zastavení konania rozhodol podľa § 96 ods. 1, 2 OSP.

Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o zastavení konania voči žalovanej v 2/ rade a zastavení konania v sume nad 4.912,04 Eur vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade, podal odvolanie žalobca.

Odvolanie žalobca odôvodnil tým, že nesúhlasí s mesačnými splátkami istiny vo výške 50 Eur počnúc aprílom 2013 z dôvodu, že tieto splátky by mali byť minimálne vo výške 85 Eur mesačne. Zároveň podal odvolanie vo výroku o náhrade trov konania, kde poukázal na to, že pokiaľ súd prvého stupňa uviedol pomer úspechu a neúspechu percentuálne 60 : 40 % a s poukazom na § 142 ods. 2 OSP náhradu trov konania nepriznal, domnieva sa, že toto nie je správny postup, a preto má vychádzať súd prvého stupňa

z úspechu žalobcu vo výške 64,89 %, úspech žalovaného 35,11 %, preto miera úspechu žalobcu je 29,78 %.

Žalovaní v 1/ a 2/ rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 OSP spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a zistil, že odvolanie žalobcu vo veci samej nie je prípustné.

Odvolačný súd neskúmal výrok o zastavení konania vzhľadom k tomu, že voči tomuto výroku odvolanie nebolo podané (§ 206 ods. 2 OSP).

Podľa § 202 ods. 1 OSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 153a ods. 1,3 OSP, ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade žalovaný v 1/ rade po čiastočnom späťvzatí nároku nad sumu 4.912,04 Eur uznal v celom rozsahu nárok žalobcu. Žalobca toto uznanie akceptoval. Rovnako vyplýva z obsahu spisového materiálu, že išlo o nárok týkajúci sa spotrebiteľskej zmluvy uzavretej právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1/ rade. To znamená, že nejde o prípad, ktorým by nebolo možné skončiť vec na súde aj súdnym zmierom, a teda uznaním nároku a rozsudok na základe tohto uznania nie je vylúčený. Túto okolnosť nespochybňuje ani žalobca, ktorého odvolanie smerovalo len pokiaľ išlo o výšku splátky, ktorou súd umožnil žalovanému v 1/ rade splácať dlh voči žalobcovi. Žalobca sa domnieval, že 50 Eur mesačne je nízka suma splátky a je potrebné rozhodnúť o sume 85 Eur mesačne.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že odvolanie proti rozsudku o uznaní v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 202 ods. 1 OSP je možné, ak napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Táto okolnosť v danom prípade nenastala vzhľadom na to, že vec bola správne právne posúdená a to aj vrátane splatnosti, o ktorej súd prvého stupňa rozhodol. To znamená, že neboli naplnené zákonom stanovené podmienky pre podanie odvolania, a preto takéto odvolanie odvolací súd odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ OSP).

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd prvého stupňa aplikoval toto ustanovenie OSP s tým, že vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania. Odvolacia námietka žalobcu smeruje aj voči tomuto výroku. Žalobca poukázal na predmet konania, ktorým bola suma 4.912,04 Eur s príslušenstvom a na tú skutočnosť, že z celkového nároku pôvodne žalovaných 7.569,94 Eur je to 35,11 %, ktoré zbral ešte pred konaním vo veci samej späť. Ustálil tak mieru svojho úspechu na výšku 64,89 %. Preto žiadal, aby odvolací súd v časti náhrady trov konania rozsudok zrušil a vrátil späť súdu prvého stupňa, resp. zmenil a priznal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa, ale aj náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Práve toto ust. § 142 ods. 2

OSP považoval za rozhodnutie, ktoré vystihuje okolnosti daného prípadu. Odvolací súd preskúmal tento výrok napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že nie je možné potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a nie sú podmienky ani pre zmenu rozhodnutia, pretože v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné a to je dôvod pre zrušenie podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP. Nepreskúmateľnosť tohto výroku spočíva v tom, že súd prvého stupňa nijakým spôsobom neodôvodnil prečo pomerne nerozdelil náhradu trov konania po tom, čo by zohľadnil mieru úspechu žalobcu a mieru úspechu žalovaného. V tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdené, a preto výrok o trovách účastníkov konania bolo potrebné zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa (§ 221 ods. 2 OSP).

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania, riadne tento výrok zdôvodniť, zohľadniť argumenty žalobcu pre použitie § 142 ods. 2 OSP.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.